

[Svend Heiselberg]

med sikre befolkningens rekreative interesser. Kystsikringen er bl.a. miljøbeskyttelse og bevaring af nogle for os alle uundværlige naturressourcer.

Venstre har tidligere givet udtryk for, at vi går ind for at finde en anden udgiftsfordeling med 50 pct. til stat og 50 pct. til amt og kommuner, og det må vel også være rigtigt at sige, at hvis det er sådan, at amt og kommuner skal ind med den fordeling, skal de også være medbestemmende om, hvordan arbejdet skal udføres.

Hvorvidt det nødvendiggør en anden kystsikringslov, som det fremgår af forslaget, til erstatning af loven om kystsikring af 1922, er jo en af de ting, som vi kan se på under udvalgsbehandlingen, men det er jo ikke sikkert, at det just er nødvendigt.

Men forslaget fra de radikale går jo videre, idet der i forslaget gives udtryk for ønske om en samlet oversigt over nedbrydningen af de danske kyster. Nu går jeg ikke ud fra, at de radikale ønsker en registrering af den samlede 7.500 km lange kyststrækning, men at man i første omgang skal koncentrere sig om de mest truede områder. I så fald finder venstre, at det vil være rigtigt at få det indpasset, i den udstrækning kystinspektoratet har kapacitet til.

Med hensyn til målsætningen vedrørende kystsikringen mener venstre, at vi i det videre udvalgsarbejde må se på det, idet det nødvendigvis må stå i forhold til vor økonomiske formåen. Det samme gør sig gældende med det tredje punkt i forslaget, hvor der ønskes en fastlæggelse af hovedretningslinjen for den økonomiske byrdefordeling mellem stat, amter og kommuner og eventuelle private.

Venstre har altid haft den opfattelse, at vi skal værne om vore mest truede kyster, men vi erkender også, at den økonomiske situation, som vi for fire måneder siden overtog fra socialdemokratiet, er af en sådan karakter, at vi ikke for tiden kan kaste os ud i ubegrænsede udgifter til kystsikringen.

Vi må dog erindre om, at der også i finansloven er afsat flere midler til sikringen af vore kyster. Venstre er derfor af den opfattelse, at de radikales forslag bør have en positiv udvalgsbehandling, og så må vi se, om vi kan finde en eller anden løsning, sådan at vi kan få sikkerhed for, at vore kyster kan sikres på en rimelig og ordentlig måde.

Det lovforslag, som er fremsat af fremskridtspartiet, om, at det skal være en 100 pct.s udgift for staten, må vi tage afstand fra, idet vi ikke mener, at det bør være så generelt.

Margrete Auken (SF):

Det er ikke så forfærdelig længe siden, vi har haft en stor debat herinde om disse problemer. I første omgang vil jeg sige, at jeg naturligvis er enig med SF i, hvad SF sagde, da vi diskuterede det i marts. Jeg er lidt overrasket over, at intet af de forslag, der ligger her, er mere detaljeret. Jo, man kan godt sige, at fremskridtspartiets sådan set er det, men de radikales er det ikke. Hvis der skulle være en pointe i at lave en stor historie igen, kunne man godt have tænkt sig det lidt mere udarbejdet i forhold til den debat, vi havde.

Fremskridtspartiets forslag er vidunderlig uovervejende, men man kunne selvfølgelig, hvis man ikke havde andet at bestille, få meget skæg ud af at flintre lidt rundt i forholdene mellem kystsikring og landvinding og landets faste grænser, og hvad man må her og dér, og hvordan staten skal have glæde af det ene og udgifter på det andet. Nogle gange kunne det såmænd være helt praktisk, hvis staten havde både udgifts- og indtægtssiden omkring begge dele. Så kunne man se, hvad det var for nogle penge, man hældte ud, og hvor meget det faktisk gav, men det er pjank at forestille sig, at man kan gøre det på denne måde. Det vil blive afsindigt dyrt, hvis det blot skal køre efter fremskridtspartiets model, og det vil sådan set også være helt umuligt. Vi kan ikke alle steder sikre vores kyster, men hvem skal så bløde for det, hvis man på forhånd har sagt, at det bare slet og ret er en statsopgave?

Om de radikales forslag er der selvfølgelig mere sammenhængende ting at sige, fordi det er et langt bedre overvejet forslag. Jeg synes, det er en god idé, at vi får tilvejebragt en oversigt over behovet. Jeg forstår godt, at ministeren jamrer over at skulle sætte kræfter af i ministeriet til det, men når vi nu har debatter så tit herinde om det, var det måske alligevel væsentligt, at vi havde et lidt mere fast grundlag at snakke ud fra, fordi problemerne er meget mere sammensatte, end man